

klart, også under debatten her i dag, at i og med at der er tale om en omvendt synder, har man i virkeligheden ikke tænkt sig at gøre særlig meget ved det.

Selvfølgelig er man nødt til at sige, at han skal retsfølges, og at man skal bruge det retssystem, der er, og hvis der er tale om en tidligere krigsforbryder og han kommer til Danmark igen, skal han selvfølgelig for retten i Sorø. Naturligvis siger man det, hvad skulle man ellers sige? Men virkeligheden er, at den danske regering har accepteret, at denne mand er sluppet ud af Danmark. Man har set gennem fingre med det, man har ingen interesse i, at han skal retsfølges her i Danmark, og derfor håber man, at denne sag lige så stille og roligt og langsomt dør ud.

Hvad der i oktober 2001 ifølge de daværende oppositionspartier var en af de største skandalesager, der er set i dette land, og en sag, der kunne bruges i valgkampen til at piske stemninger op, er i dag endt som stort set ingenting, fordi det har vist sig, at manden kunne bruges af den danske regering. Han kunne også bruges af den amerikanske regering, og i stedet for, at han dengang nærmest var en krigsforbryder, er han i virkeligheden en af vennerne i dag. Det er forklaringen på den måde, man har kørt denne sag på.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Fru Elisabeth Arnold som ordfører.

Elisabeth Arnold (RV):

Den irakiske hærchef forsvandt fra sin husarrest i Sorø den 17. marts 2003, og siden da har Folketinget beskæftiget sig intenst med sagen. Der har været stillet utallige spørgsmål i spørgetiden og i spørgetimen, der har været samråd i Folketingets Retsudvalg, der er kommet en beretning fra Folketingets Retsudvalg med kritik af VK-regeringen, og nu har vi så denne forespørgsel.

Man kan selvfølgelig spørge, hvorfor Folketinget bliver ved med at interessere sig for denne sag, men jeg vil indledningsvis sige tak til Enhedslisten og Socialistisk Folkeparti for at have rejst denne forespørgsel, fordi netop afslutningen af Irakkrigen og Saddamstyrets fald betyder, at denne sag ikke vil forsvinde. Denne sag vil fortsætte, for efter alt at dømme vil den irakiske hærchef og hans forsvinden blive ved med at spøge, og på et eller andet tidspunkt vil han dukke op igen, og så vil vi blive stillet over for problemet: Hvad vil den danske regering gøre i

sin iver efter at få retsforfulgt mistænkelige krigsforbrydere?

Den tidligere SR-regering blev voldsomt kritiseret for, at han overhovedet var i landet, men debatten i dag har jo vist, at ingen kan garantere for, at der ikke er tilsvarende eksempler i dag, og at der ikke har været tilsvarende eksempler i den nuværende regerings funktionsperiode, hvor personer, som har været eller bliver mistænkt for krigsforbrydelser, kan være smuttet ind i landet og have fået enten tålt ophold eller sågar asyl, hvis det ikke har været korrekt tilstrækkelig godt undersøgt, hvad de har lavet i deres fortid.

Kl. 11.20

Der er ingen regler, som er skyld i, at hærchefen overhovedet kom ind i landet på det tidspunkt, han gjorde. Der er ingen regler, der er blevet ændret, regelsættet på området er nøjagtig det samme nu, som det var for 4-5 år siden. Hærchefen var en vigtig del, et selvstændigt emne i valgkampen i 2001, og den nye regering indførte også et meget skrappt afsnit i sit regeringsgrundlag, hvor der stod, at så snart man fik fat i mistænkte krigsforbrydere, skulle de øjeblikkelig indsættes bag lås og slå i Sandholmlejren. Dette skete imidlertid ikke. Man oprettede også en ny statsadvokatur, som specielt skulle tage sig af krigsforbrydermistænkte, men den 17. marts 2003 smutter han efter en rygepause og er pist væk ud af landet, og naturligvis medfører det kritik af den nye regering, som ikke har levet op til sit regeringsgrundlag.

Det er selvfølgelig især et spørgsmål om forholdet mellem regeringen og dens støtteparti, Dansk Folkeparti. Det lykkedes Retsudvalget at få Dansk Folkeparti med på en meget, meget beskeden kritik af regeringen for denne meget lemfældige omgang med personer, som man under valgkampen havde hidset sig voldsomt op over var i Danmark, men efter at Irakkrigen nu er afsluttet og Saddams styre er væltet, er det helt klart, at der kommer nye spørgsmål op, som har noget at gøre med denne sag.

Hvad gør man med en eftersøgt krigsforbryder? Ja, man efterlyser ham, og man kommer med halvhjertede udsagn om, at det selvfølgelig er vigtigt, at han bliver retsforfulgt. Men vil man også fastholde dette ønske om en retsforfølgning, uanset hvilken position den pågældende måtte få i det nye Irak? Det har vi ikke fået noget svar på. Regeringen og regeringspartierne har nægtet at udtale sig om hypotetiske spørgsmål. Det er sikkert også meget klogt, men nu har vi